

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

14.18 איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984

א. המסגרת הנורמטיבית:

1. סעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט¹ (להלן: "החוק"), קובעים מספר חריגים לכלל לפיו על הליכי בית המשפט להתנהל בפומבי. סעיף 68 לחוק עושה זאת בדרך של קיום דיון משפטי בדלתיים סגורות, ואילו סעיף 70 בדרך של "איסור פרסום" במספר עניינים – מניעת הפרסום בשלב החקירה; כאשר מדובר בקטינים; ולצורכי הגנה על בעל דין או על פרטיותו – ומתיר אותם רק ברשות בית המשפט.

2. סעיף 70(ד) לחוק קובע כאחד החריגים לעקרון פומביות הדיון את סמכותו של בית משפט לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות נאשם, עד או צד שלישי לדיון:

"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם..."

3. העילה הרלוונטית לענייננו היא זו העוסקת ב"פגיעה חמורה בפרטיותו" של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון. מטרת ההנחיה הינה התווית מדיניות התביעה (בהקשר הפלילי בלבד) ביחס להוראה זו, תוך קביעת עקרונות לעריכת איזון ראוי בין הערכים – פומביות הדיון והזכות לפרטיות – המתנגשים זה בזה.

1.1. העקרונות המתנגשים

א.1.1. עקרון פומביות הדיון

4. עקרון פומביות הדיון הוא הכלל החל על הליכים המתנהלים בפני בתי משפט. העיקרון שלפיו על ההליך המשפטי להתנהל בפומבי ובדלתיים פתוחות בפני הציבור הרחב, מעוגן בסעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה² ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט.

5. עקרון זה הוא "אחד העקרונות החוקתיים המרכזיים שביסוד שיטת המשפט שלנו"³. בבסיס עקרון זה עומדים שלושה טעמים עיקריים. הטעם הראשון הינו זכות הציבור לדעת, המבוססת גם על חופש הביטוי וחופש העיתונות. לזכות זו שני היבטים: האחד, מתן אפשרות להעברת ביקורת ציבורית על פעולותיהן של הרשויות הציבוריות, ועל הרשות השופטת בפרט. השני,

¹ חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ס"ח 198.

² חוק-יסוד: השפיטה, ס"ח התשמ"ד 78.

³ ע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 450 (1991).

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

תרומה וסיוע לציבור לגבש את סדר יומו הציבורי, השקפותיו ודעותיו. הטעם השני, הוא תרומה לשיפור איכות ההחלטה הניתנת בסוף ההליך, בכך שפומביות הדיון מצמצמת את האפשרות לשפיטה מתוך משוא פנים ודעה קדומה. הטעם השלישי מתייחס לאמון הציבור במערכת אכיפת החוק בכלל, ובבתי המשפט בפרט, בכך שבאמצעות פומביות הדיון נמנע הרושם שהדיון נעשה בהיחבא תוך הפעלת שיקולים זרים.⁴

א.2.1. הזכות לפרטיות:

6. **חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו**⁵ קובע בסעיף 7 כי:

"(א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו.

(ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו.

(ג) אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו.

(ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו".

הזכות לפרטיות מהווה אפוא את אחת מזכויות היסוד של האדם בישראל. היא אחת החירויות המעצבות את אופי המשטר הישראלי כמשטר דמוקרטי ואחת מזכויות העל אשר מבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו. ביסוד הזכות לפרטיות עומדת ההכרה באוטונומיה של הפרט, תוך שהיא מאפשרת לפרט לפתח את עצמיותו ולהגביל את מעורבות החברה בהתנהגותו ובמעשיו הפרטיים.⁶

7. מניעת הפגיעה בפרטיות משרתת הן את ההגנה על הזכות החוקתית לפרטיות, הן את האינטרס הציבורי בקיום הליך משפטי ובירור האמת במסגרתו. זאת משום, שפגיעה חמורה בפרטיות בעלי דין או עדים בהליך משפטי טומנת בחובה את החשש המובנה שהיא תרתיע אדם מלנקוט הליך משפטי או מלהעיד עדות מלאה וחופשית בהליך כזה, ובכך יפגע האינטרס הציבורי בקיום הליך משפטי יעיל, המאפשר גילוי האמת ועשיית צדק.

א.2. סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט - מניעת פגיעה חמורה בפרטיות:

א.2.1. יסודות הסעיף:

8. **"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט"**: תחולת הסעיף היא על פרסום כל עניין שעלה בדיוני בית המשפט או שעשוי לעלות בדיונים אלה בהמשך. לבית המשפט

⁴ בג"ץ 4841/04 מחג'אנה נ' בית המשפט המחוזי בחיפה, פ"ד נח(6) 347 (2004); ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.4.2006).

⁵ חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, ס"ח התשנ"ב 150.

⁶ ע"פ 5026/97, 2963/98, 3191/98 גלעם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דינו של השופט אריאל (לא פורסם, 13.6.1999).

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

הסמכות לאסור באופן מוחלט כל פרסום כזה, או לאסרו באופן חלקי. מדובר בסמכות שהפעלתה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט.

"במידה שהוא רואה צורך בכך": סמכותו של בית המשפט לפעול לפי הסעיף אינה יונקת את כוחה מבקשת הצדדים או אדם אחר לאיסור הפרסום.

"לשם מניעת": איסור הפרסום בא כדי למנוע פגיעה פוטנציאלית. נראה כי מדובר במניעת פגיעה פוטנציאלית ומוגדרת, חשש ממשי, כאשר אפשרות התממשותה בהעדר הטלת איסור הפרסום גבוהה.

"פגיעה חמורה בפרטיות": סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות⁷ מגדיר מהם המצבים שיש בהם כדי להוות פגיעה בפרטיות. לא כל פגיעה בפרטיות עולה כדי פגיעה חמורה בפרטיות. "פגיעה חמורה" לא הוגדרה בחוק וקיימת פסיקה מועטה ולא ממצה על אודות תוכן ביטוי זה. המדובר בביטוי פרשני המכיל רשימה פתוחה של עניינים שהיקפם כהיקף ניסיון החיים.

9. מבחינה עיונית ועל פי הפסיקה עד כה, ניתן להצביע על שני היבטים של "חומרת" פגיעה:

מידע שכשלעצמו יוצר פגיעה חמורה בפרטיות: מידע הנמצא באופן מובהק במסגרת ה"פרטיות האינטימית", ואשר מגלם את צנעת הפרט שביחסים שבין אדם לעצמו, באופן אינהרנטי, דוגמת עניינים הקשורים לבריאות הגוף והנפש;⁸ או ביחסי אדם לקרובים לו ביותר (דוגמת פרטים על יחסים בין בני זוג);⁹ וזאת בניגוד ליחסיו ה"פומביים" עם אחרים (דוגמת יחסיו העסקיים או הציבוריים)¹⁰, או ענייני הכלכליים (ראו הדיון סעיף ב.1.א להלן, פסקה שנייה).

מידע שחשיפתו תוביל לתוצאה חמורה: מידע שאינו בהכרח נמנה עם הרשימה מעלה, אך פרסומו עלול לגרום נזק חמור או בלתי הפיך למי שהמידע שייך לו ו/או לצד ג' שנחשף (דוגמת פגיעה נפשית חמורה, פגיעה אנושה בחיי הפרט, פגיעה בקטינים, הטלת פגם ציבורי או מוסרי בעל השלכות קשות)¹¹

"של אחד מהם" – "בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון": יש לבחון את תחולת הסעיף לגבי כל אדם ששמו נקשר להליך המתנהל בבית המשפט – בין בעל פה ובין על גבי מסמך או פריט אחר – ככל שנסיבות העניין מצדיקות זאת.

⁷ חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, ס"ח 128.
⁸ בש"פ 5400/01 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.8.2001); רע"א 3232/04 פלוני נ' פלונים (לא פורסם, 18.5.2005).
⁹ ב"ש (מחוזי ים-6843/04 מיטלמן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.9.2004); עניין גלעם, לעיל ה"ש 6. ראו גם רע"א 3007/02 יצחק נ' מוזס, פ"ד נו(6), 592 (2002).
¹⁰ ב"ש (חיפה) 5061/01 מדינת ישראל נ' רוזן (לא פורסם, 6.10.2002). כן ראו עניין זריחה, להלן ה"ש 12 בנוגע לחשיפת עניינים כלכליים.
¹¹ ראו למשל בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.10.2013). רע"פ קטיעי, להלן ה"ש 21. כן ראו לעניין סוגיות מקבילות המאפשרות להוציא צו איסור פרסום את ניתוחו המקיף של השופט חשין בבש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6), 658 (2004), כמו גם בש"פ 5153/04 פלוני נ' ידיעות אחרונות, פ"ד נח(6) 933 (2004); בש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.7.2005).

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

א.2. מבחן דו שלבי:

10. על מנת לבסס הצדקה ראשונית לשימוש בחריג של איסור הפרסום נדרשת הכרעה בקיומה של "פגיעה חמורה" פוטנציאלית בפרטיות, בהיבטים הנזכרים מעלה. רק על גבי מסד זה יש לפנות לאיזון שבין הזכות לפרטיות, הזכות לחופש הביטוי, ואינטרס פומביות הדיון. לשון אחר – במקום בו לא קיימת "פגיעה חמורה" בפרטיות אין יסוד להטלת איסור פרסום על פי עילה זו גם אם העניין הציבורי שבפרסום העומד מול הזכות לפרטיות באותו מקרה אינו משמעותי. מקום בו מתקיימת פגיעה חמורה בפרטיות יש לפנות ולאזן בין האינטרסים הסותרים.

א.3. קריטריונים לאיסור פרסום בעילה של "פגיעה חמורה בפרטיות":

11. באופן עקרוני, בית המשפט העליון קבע כי את החריגים בסעיף לעקרון פומביות הדיון, יש לפרש על דרך הצמצום ואין לחרוג מעקרון זה, אלא לאחר שקילה זהירה ועל דרך הצמצום.¹² עקרון זה חייב לעמוד לנגד עיני המאזן את שיקולי ה"פגיעה החמורה" בפרטיות אל מול עקרון הפומביות.

12. כן נקבע כי פרסומו של הליך פלילי שכרוכה בו, מטבע הדברים, פגיעה בשמו הטוב של נאשם, אינו עולה כדי פגיעה חמורה בפרטיות; וכן כי על נאשם מוטל נטל כבד לשכנע כי הפגיעה החמורה בפרטיותו – שאינה הפגיעה "הרגילה" הנגרמת כתוצאה מההליך המתנהל נגדו – היא כה משמעותית, עד שהיא עולה בעוצמתה על הפגיעה באינטרס הציבורי בשל אי הפרסום.¹³

ב. מדיניות התביעה:

13. להלן יפורטו מספר שיקולים מנחים, שיש להתחשב בהם בשלב גיבוש עמדת המדינה: השיקולים שלהלן רלוונטיים גם לצורך ההכרעה באשר לקיומה של "פגיעה חמורה בפרטיות", וגם לצורך איזון בין האינטרסים המתנגשים במידת הצורך.

ב.1. שיקולים מנחים:

א. **סוג הפגיעה:** בגדר עניינים שיכולים להביא ל"פגיעה חמורה" בפרטיותו של אדם, יצוינו, מבלי לקבוע רשימה ממצה, העניינים הבאים (ראו הפניות לפסיקה בסעיף 9 לעיל): עניינים רפואיים ועניינים הקשורים בצורה רחבה לבריאות הנפש; פרטים על יחסים בין בני זוג; פרטים הנוגעים לצנעת הפרט; פרטים הנוגעים ליחסים בין בני משפחה; דברים שאדם חולק עם מקורביו בלבד; עניינים בתחום האישות; היות הפגיעה בפרטיות כזו שיש בה כדי להביא לנזק בלתי הפיך לנפגע (לדוגמה - מידע שעלול לגרום לקרע משפחתי); פרטים

¹² בש"פ 972/06 דוד זריהן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2006). [בש"פ 2322/13](#) אברהם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.5.2013).

¹³ בש"פ 2211/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.04.2015) בעמ' 6 (להלן: פלוני 2015).

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

המשווים לאדם פגם מוסרי משמעותי, בעיקר כאשר לאותו אדם אין הזדמנות להתגונן מפני טענה לקיומו, לכאורה, של פגם זה שיפורסם ברבים.

אל מול זאת יודגש כי פרסום עבר פלילי שהתיישן אינו מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו של אדם.¹⁴ עוד נקבע כי תוצאה של פגיעה כלכלית באדם הנובעת מחשיפת עניינים פרטיים שלו אינה מהווה שיקול משמעותי (ראו עניין זריהן¹⁵). יצוין, כי בעניין זה דובר על נאשם אשר פרסום שמו עלול היה להוביל לפגיעה כלכלית קשה. כאשר מדובר בעד או במתלונן ייתכן שיש לאבחן מקרה זה על פי עקרון הזיקה כאמור מטה.

ב. **טיב החומר ואופי ההליך שבמסגרתו הוא נתפס או נאסף:** ככלל, חומרים אישיים כגון יומנים, צילומים, הקלטות, וחומרים שנתפסו במסגרת הליכים חודרניים לרשות הפרט, בין בדרך של האזנת סתר ובין בדרך של חיפוש, יש בהם כדי להוות אינדיקציה לאפשרות קרובה של פגיעה חמורה בצנעת הפרט המחייבת בחינה זהירה ומתן משקל לחומרת הפגיעה במלאכת האיזון בין האינטרסים.

ג. **עניין ציבורי:** שיקול התומך בפרסום הוא ה"עניין הציבורי". באיזון בין האינטרסים המתנגשים, משקלו של האינטרס הציבורי בפרסום מתחזק, ככל שמדובר בנושא שיש בו עניין ציבורי.¹⁶

העניין הציבורי הוא לא כל מה שמעניין את הציבור, אלא פרסום שיש לציבור תועלת בידעתו, למשל שהוא תורם לגיבוש דעתו בעניינים ציבוריים או מסייע לשיפור אורחות חינוך.¹⁷ בענייננו, יש עניין ציבורי בנושאים הקשורים לאופן שבו מתנהל ההליך המשפטי במדינה, או בכאלה שיש להם רלוונטיות לנושא הטעון הכרעה במשפט.

ככלל, ככל שהפרטים שפרסומם מבוקש רלוונטיים פחות לדיון, פוחת האינטרס הציבורי בפומביות הדיון. בהתאם לכך, ככלל, ככל שמדובר בחומרים שזיקתם להליך המשפטי המתנהל רחוקה יותר, או בחומרים שהועמדו לעיון רק מחמת חוסר האפשרות להפרידם מחומר חקירה אחר, האינטרס הציבורי לפרסום קטן יותר, ויש להעניק לזכות לפרטיות משקל רב יותר.

נוסף על כך, לזיקת החומר להליך המשפטי, פעמים קיים "עניין ציבורי" מיוחד המוסיף משקל לשיקולים התומכים בפרסום. עניין ציבורי זה יכול להשתנות ממקרה למקרה. להלן יובאו אינדיקציות לאותו "עניין ציבורי" מיוחד, כאשר אין מדובר ברשימה ממצה:

¹⁴ עלי"ע 1368/04 אפרתי נ' לשכת עורכי הדין (לא פורסם, 2.8.2004).
¹⁵ לעיל ה"ש 12. כן ראו ע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל (פרסום בנבו, 10.04.2014), שם נקבע כי הגנה על בטחונו הכלכלי של אדם אנה נופלת אף בגדר הגנה על בטחונו של אדם, שהיא עילה נוספת ושונה להטלת איסור פרסום לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט.
¹⁶ שם; בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית (פורסם בנבו 13.3.2019).
¹⁷ ראו עניין חברת החדשות, לעיל ה"ש 4.

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

(1) **אישי ציבור ונושאי תפקיד ציבורי:** קיים עניין ציבורי מיוחד בדיון המתנהל בעניינו של ממלא תפקיד ציבורי, ובמיוחד כאשר הדיון מתייחס לאופן מילוי התפקיד הציבורי או בדיון בו לעניין הציבורי יש זיקה לנושא שנדון במשפט¹⁸.

כאשר איש הציבור אינו קשור באופן ישיר לפרשה נושא כתב האישום, או כשהנושא שבו נפגעת פרטיותו של איש הציבור אינו עומד בליבת ההליך המשפטי, אין מקום להבחין בין פגיעה בפרטיותו של איש הציבור לבין הפגיעה בפרטיותו של כל אדם אחר.

(2) **שאלות בעלות חשיבות ציבורית:** לדוגמא: כאשר מדובר בשאלות בעלות חשיבות ציבורית בשל נגיעתן לטוהר מידות בשירות הציבורי, מחדלים בפעולתן של רשויות ציבוריות, שאלות שיש להן השלכה על ציבור גדול של אנשים, שאלות בעלות חשיבות חוקתית - קיים עניין ציבורי כשיקול התומך בפרסום.

(3) **גילוי האמת:** כאשר הפרסום יכול לעודד הגשת תלונות נוספות קיים עניין ציבורי כשיקול התומך בפרסום¹⁹.

(4) **אזהרת הציבור:** פרסום אשר יש בו כדי להזהיר את הציבור מפני סכנה כלשהי²⁰.

(5) **ניקוי שמם של אחרים:** במקרה בו פרסום שנעשה כבר והיה בו להחשיד את הרבים, יש עניין ציבורי מיוחד לנקות את שמם של אלה שאינם חשודים שמא ייגרם להם נזק עקב אי פרסום החומר.

ד. **מיהות הנפגעים:** שיקול נוסף שיש בו כדי להשליך על שאלת הפרסום הוא מיהות הנפגע מפרסום החומר – הנאשם, עד, או צד שלישי. המדרג הבא משקף את רמת הבדיקה הנדרשת לפגיעה חמורה בפרטיות, מן הקל אל הכבד: נאשמים, מעורבים ישירים שלא הואשמו, עדים, אנשים שחומרים פרטיים שלהם נקלעו לחומר החקירה מבלי שיש להם קשר כלשהו לפרשה הרלוונטית.

כאשר מדובר בעדים ובמתלוננים, קיים חשש שהפגיעה בפרטיות כתוצאה מהפרסום תרתיע אותם ממתן עדות חופשית או תרתיע אחרים מהגשת תלונות עתידיות. גם העובדה שעדים, מתלוננים או צדדים שלישיים הם חלק מן ההליך הפלילי שלא באשמתם, מצדיקה לראות בפגיעה בפרטיותם כחמורה יותר. נוכח השיקולים האמורים, כאשר מדובר בעדים, מתלוננים וצדדים שלישיים, יש לתת משקל יתר לפרטיותם.

ה. **פרסום באינטרנט וברשתות חברתיות:** פרסום במרחב המקוון מדגיש את שאלת הפגיעה בפרטיות, שכן פרסומים שונים עשויים לזכות לחשיפה גדולה ומהירה מבעבר, כאשר יכולת אחזור המידע בכל עת, על-ידי כל אדם, עלולה להעצים את הפגיעה. עם זאת, בכל הנוגע

¹⁸ ראו עניין רוזן, לעיל ה"ש 10.
¹⁹ ראו עניין תורג'מן, לעיל ה"ש 11.
²⁰ ראו עניין תורג'מן, שם.

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

לפגיעה בנאשם כתוצאה מפרסום פסק הדין בעניינו באינטרנט, נקבע בפסיקה כי אין לראות בו משום פגיעה חמורה בפרטיות הנאשם.²¹

ו. **פגיעה מוגבלת בפומביות:** כאשר מצא תובע כי נגרמה פגיעה חמורה בפרטיות, על התביעה לפעול לצמצום ככל הניתן את הפגיעה בכל אחד מהאינטרסים המתנגשים. איזוני הפגיעה אפשריים, בין היתר, בשימוש באיסורי פרסום חלקיים או מוסכמים בין הצדדים שיש בהם כדי לצמצם את הפגיעה הן בעקרון הפומביות הן בזכות לפרטיות (כגון חיסוי שם בלבד, פרטים מזהים, פרסום חלקי וכו').

ב.2. הפעלת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט על ידי תובע

14. על התובע המטפל בתיק לאתר ולבחון את חומר החקירה שיש בו פוטנציאל לפגיעה חמורה בפרטיות, טרם הגשתו לבית המשפט, ולבחון את הפגיעה האפשרית מפרסומו, על פי האמור לעיל.

15. חומרים אישיים במובהק כגון יומנים, צילומים, הקלטות, וחומרים שנתפסו במסגרת הליכים חודריים לרשות הפרט, בין של האזנת סתר ובין של חיפוש, מחייבים משנה זהירות בבחינתם. בחינה זהירה זו מתחייבת גם ביחס לחומרים שזיקתם לחקירה רחוקה יותר, או ביחס לחומרים שהועמדו לעיון רק מחמת חוסר האפשרות להפרידם מחומר חקירה אחר. דברים אלה נכונים גם ביחס לחומר שמלכתחילה לא הועמד להעתקה מחמת חומרת פגיעתו בפרטיות.

16. בכל הנוגע להתחשבות בעמדת עדים וצדדים שלישיים, עמדת התביעה היא, שככלל, יש בידיה כלים מספיקים, על פי העקרונות המפורטים בהנחיה זו, לגבש עמדה אם מתקיימת פגיעה חמורה בפרטיות אם לאו. במקרים מיוחדים, בהם סבור התובע שיש צורך בקבלת עמדת העד או הצד השלישי אין מניעה שיפנה אליו טרם גיבוש עמדתו, או שיבקש מבית המשפט לעשות זאת טרם הכרעה. במקרים גבוליים ובמידת הצורך, יגבש התובע עמדתו תוך התייעצות עם פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות. ככלל, במקרים בהם הוצא צו איסור פרסום בעילה של פגיעה חמורה בפרטיות צד ג' והתבקשה הסרתו, יש לקבל את עמדת הצד השלישי טרם גיבוש העמדה.

17. כאשר מסקנת התובע הינה, לנוכח השיקולים האמורים, כי מתקיימת פגיעה חמורה בפרטיות, עליו לבחון מהו האיזון הראוי בין פגיעה זו לעקרון הפומביות, וזאת, כאמור לעיל, תוך שאיפה לפגיעה מצומצמת ככל הניתן בכל אחד מהאינטרסים המתנגשים. אם סבר התובע כי יש להעדיף את מניעת אותה פגיעה על פני פומביות הדיון, עליו לבקש מבית המשפט לאסור את פרסומו של החומר. נוכח העובדה כי גם לנאשם, עד או צד שלישי שהחומר נוגע לעניינם זכות לבקש את איסור פרסומו, על התובע לגבש מראש את עמדתו בעניין.

²¹ רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 09.1.2014). בש"פ 2571/19 חורי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.5.2019).

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 14.18 – איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984	
25 אוקטובר 2006	עדכון אחרון: ג' בחשוון תשפ"א, 21 באוקטובר 2020

18. באשר לפגיעה בפרטיות העלולה להתעורר בשלב סיווג חומר כ"חומר חקירה" והעברתו לידי הנאשם, ראו הנחיית פרקליט המדינה 6.1.²²

²² "עיון הנאשם בחומר החקירה לאחר הגשת כתב אישום נגדו" הנחיות פרקליט המדינה 6.1 (התשס"ג).